

Z A K O N

O SARADNJI SA MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

I OSNOVNE ODREDBE

Predmet Zakona

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se način, obim i oblici saradnje državnih organa Republike Srbije sa Međunarodnim krivičnim sudom, pružanja pravne pomoći tom sudu i izvršenja njegovih odluka, te osobenosti postupka za krivična dela propisana članom 5. Statuta Međunarodnog krivičnog suda, odnosno za krivična dela protiv čovečnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom (Glava XXXIV Krivičnog zakonika).

Značenje pojmova upotrebljenih u ovom zakonu

Član 2.

“Međunarodni krivični sud” je sud osnovan Rimskim statutom Međunarodnog krivičnog suda, koji je usvojen u Rimu, 17. jula 1998. godine.

“Statut” je Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda, koji je ratifikovan Zakonom o potvrđivanju Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda (“Službeni list SRJ – Međunarodni ugovori”, broj 5/2001).

“Tužilac” je ovlašćeni tužilac predviđen članom 42. Statuta, radi krivičnog gonjenja u postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom.

“Okrivljeni” je lice protiv koga se u Republici Srbiji vodi postupak za krivično delo iz člana 1. ovog zakona ili je takav postupak protiv njega u Republici Srbiji završen, odnosno u pogledu koga se zahteva predaja Međunarodnom krivičnom sudu.

“Optužni akt” je zahtev za sprovođenje istrage, predlog da se istraga ne sprovede i optužnica.

“Pravila o postupku i dokazima” su pravila donesena na osnovu člana 51. Statuta.

“Nadležno veće” je veće nadležnog suda sastavljeno od trojice sudija, koje u sednici odlučuje o žalbama protiv rešenja istražnog sudije i donosi rešenje o zahtevu Međunarodnog krivičnog suda za predaju okrivljenog.

Krivični postupak se, u smislu ovog zakona, smatra započetim onda kada je doneto rešenje o sprovođenju istrage, bez obzira na to da li je to rešenje postalo pravosnažno, odnosno onda kada je optužnica stupila na pravnu snagu, ukoliko nije vođena istraga.

Primena Zakonika o krivičnom postupku i drugih propisa

Član 3.

Na postupak protiv okrivljenih za krivična dela iz člana 1. ovog zakona i postupak saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom primenjuju se odredbe Zakonika o krivičnom postupku, ako ovim ili posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Nadležnost za saradnju sa Međunarodnim krivičnim sudom i za izvršenje njegovih odluka

Član 4.

Zahtevi za saradnju sa Međunarodnim krivičnim sudom i za izvršenje odluka tog suda dostavljaju se Ministarstvu nadležnom za pravosuđe (dalje: Ministarstvo), ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Pošto utvrdi da zahtev iz stava 1. ovog člana sadrži podatke predviđene Statutom, Ministarstvo ga dostavlja nadležnom državnom organu radi postupanja predviđenog ovim zakonom.

Ako Ministarstvo utvrdi da zahtev iz stava 1. ovog člana ne sadrži podatke predviđene Statutom, vratiće zahtev Međunarodnom krivičnom sudu da ga dopuni odnosno ispravi.

Državni organi Republike Srbije dužni su, kada sarađuju sa Međunarodnim krivičnim sudom, da postupaju sa naročitom hitnošću.

Stvarna i mesna nadležnost sudova, javnih tužilaštava i drugih državnih organa u postupku saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom određuje se prema pravilima Zakonika o krivičnom postupku, ako ovim ili posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Zastupanje Republike Srbije pred Međunarodnim krivičnim sudom

Član 5.

Republiku Srbiju pred Međunarodnim krivičnim sudom zastupa lice koje raspolaže potrebnim stručnim znanjima i koje ima najmanje deset godina iskustva u oblasti krivičnog prava, a koje svojom odlukom određuje Vlada.

Službeno opštenje sa Međunarodnim krivičnim sudom

Član 6.

Državni organi službeno opšte sa Međunarodnim krivičnim sudom na srpskom jeziku ili na jednom od službenih jezika Međunarodnog krivičnog suda, uz prevod na srpski jezik, ako Vlada ne odluči drukčije.

Službeno opštenje državnih organa i Međunarodnog krivičnog suda odvija se diplomatskim putem.

Iz razloga hitnosti, kao i iz drugih opravdanih razloga, službeno opštenje se može odvijati i neposredno ili posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), o čemu se odmah obaveštava Ministarstvo.

Ministarstvo može u svakom slučaju zahtevati da se službeno opštenje odvija diplomatskim putem.

Primena zakonodavstva Republike Srbije

Član 7.

Nadležni državni organi u postupku saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom preduzimaju radnje na način propisan zakonima i drugim propisima Republike Srbije.

Odredbe ovog zakona i drugih propisa koji se primenjuju u postupku saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom tumače se u skladu sa pravnim poretком Republike Srbije, a na način koji odgovara ciljevima i smislu Statuta.

Načela ne bis in idem i zabrane istovremenog vođenja postupka

Član 8.

Protiv okrivljenog o čijoj je krivici pravnosnažno odlučio Međunarodni krivični sud ne može se za isto krivično delo pokrenuti niti voditi krivični postupak u Republici Srbiji, niti se može izvršiti prethodna presuda domaćeg suda, koja se odnosi na isto krivično delo.

Protiv okrivljenog koji je u Republici Srbiji pravnosnažnom presudom oslobođen ili osuđen, odnosno u pogledu koga je doneto rešenje o obustavi krivičnog postupka, ne može se pokrenuti ili voditi krivični postupak za isto krivično delo pred Međunarodnim krivičnim sudom, osim kada su za to ispunjeni uslovi iz člana 20. stav 3. Statuta.

Protiv istog okrivljenog se u Republici Srbiji ne može za isto krivično delo pokrenuti ili voditi krivični postupak, ako se za to krivično delo već vodi postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom, koji je pokrenut pre krivičnog postupka u Republici Srbiji.

Odluka Međunarodnog krivičnog suda kao razlog za ponavljanje krivičnog postupka

Član 9.

Ukoliko je okrivljeni prethodnom presudom domaćeg suda pravnosnažno osuđen, a potom za isto krivično delo odlukom Međunarodnog krivičnog suda oslobođen krivice, nadležni javni tužilac će po službenoj dužnosti zatražiti od suda u Republici Srbiji koji je sudio u prvom stepenu da, shodnom primenom odredaba Zakonika o krivičnom postupku, ponovi krivični postupak i donese presudu kojom se okrivljeni oslobađa od optužbe, odnosno presudu kojom se u odnosu na okrivljenog optužba odbija.

Zahtev iz stava 1. ovog člana mogu podneti i okrivljeni i njegov branilac.

Načelo komplementarnosti

Član 10.

Krivično gonjenje okrivljenih za krivična dela iz člana 1. ovog zakona preduzima nadležni javni tužilac a sudi im nadležni sud u Republici Srbiji.

Međunarodni krivični sud nadležan je za vođenje krivičnog postupka protiv okrivljenih za krivična dela iz člana 1. ovog zakona, kada bi inače bili nadležni državni organi Republike Srbije, samo ako su ispunjeni uslovi iz člana 17. Statuta.

Ako smatra da je nadležnost Međunarodnog krivičnog suda zasnovana protivno stavu 2. ovog člana, Republika Srbija ima pravo da podnese prigovor nenadležnosti ili nedopuštenosti pokretanja i vođenja krivičnog postupka, u skladu sa članom 19. Statuta. Pre podnošenja prigovora Ministarstvo pribavlja mišljenje Vrhovnog kasacionog suda.

II KRIVIČNA PRIJAVA I PRIJEM OBAVEŠTENJA TUŽIOCA O KRIVIČNOM DELU

Prijavljivanje krivičnog dela Tužiocu

Član 11.

Svi državni organi dužni su da nadležnom javnom tužiocu prijave krivična dela iz člana 1. ovog zakona, o kojima su obavešteni ili za njih saznaju na drugi način, ukoliko se za to krivično delo već ne vodi krivični postupak u Republici Srbiji, u drugoj državi ili pred Međunarodnim krivičnim sudom.

Ako se krivični postupak zbog stvarnih ili pravnih smetnji ili drugih razloga ne može pokrenuti ili voditi u Republici Srbiji, nadležni javni tužilac o tome obaveštava Ministarstvo.

Odmah nakon prijema obaveštenja iz stava 2. ovog člana, Ministarstvo prijavljuje Tužiocu izvršenje krivičnog dela iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, u skladu sa članom 14. Statuta.

Obaveštenje Tužioca o krivičnom delu

Član 12.

Kada Tužilac obavesti Republiku Srbiju da postoje razlozi da se pokrene krivični postupak za krivično delo iz člana 1. ovog zakona i da bi državni organi Republike Srbije mogli biti nadležni za krivično gonjenje, Ministarstvo o tome bez odlaganja obaveštava nadležnog javnog tužioca.

Ukoliko je obaveštenje Tužioca iz stava 1. ovog člana označeno kao poverljivo ili ako iz sadržine tog obaveštenja odnosno drugih važnih okolnosti proizlazi da se radi o poverljivom sadržaju, obaveštenje i svi podaci u vezi sa njim smatraju se službenom tajnom.

Postupak po prijemu obaveštenja o krivičnom delu

Član 13.

Odmah nakon prijema obaveštenja iz člana 12. stav 1. ovog zakona, nadležni javni tužilac i drugi državni organi preduzimaju potrebne mere radi otkrivanja krivičnog dela odnosno u cilju krivičnog gonjenja, ako se u Republici Srbiji već ne vodi postupak za krivično delo o kojem je primljeno obaveštenje.

Ministarstvo odmah po saznanju, a najkasnije u roku od mesec dana od prijema obaveštenja iz člana 12. stav 1. ovog zakona, obaveštava Tužioca o tome da li je u Republici Srbiji pokrenut krivični postupak za krivično delo o kojem je primljeno obaveštenje.

Ako je u Republici Srbiji već pokrenut krivični postupak, Ministarstvo će zatražiti od Međunarodnog krivičnog suda da Republici Srbiji ustupi krivično gonjenje, ukoliko se za isto krivično delo već vodi istraga od strane Tužioca, odnosno ako Tužilac namerava da za to krivično delo započne istragu.

Ukoliko Pretpretresno veće Međunarodnog krivičnog suda, suprotno zahtevu iz stava 3. ovog člana, odobri vođenje istrage Tužiocu, Republika Srbija će izjaviti žalbu, u skladu sa Statutom i Pravilima o postupku i dokazima.

Ako žalba iz stava 4. ovog člana bude odbijena, krivični postupak pokrenut u Republici Srbiji se prekida.

Prekid krivičnog postupka u Republici Srbiji traje do pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom, a kada Republika Srbija bude obavještena o tome da je odluka Međunarodnog krivičnog suda postala pravnosnažna, nadležni sud donosi rešenje o obustavi krivičnog postupka za krivično delo o kome je odlučio Međunarodni krivični sud.

Nadležni javni tužilac redovno obavještava Ministarstvo o radnjama koje se preduzimaju u vezi sa krivičnim gonjenjem za krivična dela iz člana 1. ovog zakona, te o već pokrenutim krivičnim postupcima za ta krivična dela.

Obaveštenja iz stava 7. ovog člana Ministarstvo dostavlja Tužiocu, po potrebi ili na njegov zahtev.

III PRAVNA POMOĆ MEĐUNARODNOM KRIVIČNOM SUDU

Opšta pravila saradnje i pružanja pravne pomoći

Član 14.

U skladu sa članom 93. Statuta, svi državni organi preko Ministarstva sarađuju u potpunosti i u dobroj veri sa Međunarodnim krivičnim sudom, radi pružanja pravne pomoći tom Sudu, u cilju krivičnog gonjenja okrivljenih za krivična dela iz člana 1. ovog zakona.

Sadržaj zahteva za pružanje pravne pomoći koji upućuje Međunarodni krivični sud smatra se službenom tajnom i može biti objavljen, u potpunosti ili delimično, jedino kada je to potrebno radi izvršenja zahteva ili iz drugih naročito važnih okolnosti i uz prethodnu dozvolu Međunarodnog krivičnog suda.

Nadležni državni organ će u postupku pružanja pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu preduzeti i radnje čije izvršenje Međunarodni krivični sud nije posebno zahtevao, ako je sprovođenje tih radnji neposredno povezano sa ciljem pružanja pravne pomoći, ili kada je to neophodno radi otkrivanja učinioca krivičnog dela i prikupljanja dokaza potrebnih za postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom i ako bi, u suprotnom, pribavljanje tih dokaza bilo onemogućeno ili znatno otežano.

Prisustvo predstavnika Međunarodnog krivičnog suda

Član 15.

Državni organ koji preduzima radnju pravne pomoći, na zahtev Međunarodnog krivičnog suda, dozvoliće njegovim predstavnicima da prisustvuju izvršenju radnje pravne pomoći.

Predstavnici Međunarodnog krivičnog suda koji prisustvuju izvršenju radnje pravne pomoći mogu da postavljaju pitanja i stavljaju predloge, a na njihov pismeni i obrazloženi zahtev može im se omogućiti video i zvučno snimanje radnje, ako to ne bi ometalo izvršenje radnje ili bilo u suprotnosti sa opravdanim interesima lica koja radnji prisustvuju odnosno ciljevima krivičnog postupka.

Predstavnicima Međunarodnog krivičnog suda na njihov zahtev dostavlja se kopija zapisnika, odnosno video i zvučnog snimka radnje pravne pomoći.

Predstavnicima Međunarodnog krivičnog suda se, izuzetno, može dozvoliti da prisustvuju i radnji u pogledu koje je, u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, isključena javnost, ako to nije u suprotnosti sa razlozima iz kojih je javnost isključena.

U slučaju iz stava 4. ovog člana, državni organ koji radnju izvršava posebno upozorava prisutne na njihovu dužnost da kao tajnu čuvaju sve što saznaju prilikom izvršenja radnje, te ih upozorava na posledice odavanja tajne.

Radnje predstavnika Međunarodnog krivičnog suda na teritoriji Republike Srbije

Član 16.

Izuzetno, na zahtev Međunarodnog krivičnog suda, može se dozvoliti da predstavnici Međunarodnog krivičnog suda sprovedu pojedine radnje na teritoriji Republike Srbije.

Sprovođenju radnji iz stava 1. ovog člana obavezno prisustvuje lice koje odredi ministar nadležan za pravosuđe.

Predstavnici Međunarodnog krivičnog suda nemaju pravo da na teritoriji Republike Srbije nose oružje, a prilikom vršenja radnji iz stava 1. ovog člana ne smeju uskraćivati ili ograničavati ustavna prava građana Republike Srbije, niti prava koja se odnose na svedoke, veštake, osumnjičene i okrivljene iz Zakonika o krivičnom postupku.

Radnje iz stava 1. ovog člana ne smeju se sprovoditi prinudno, niti se u vezi sa njima može preduzeti lišavanje slobode ili bilo koja druga mera procesne prinude.

Odlaganje izvršenja zahteva Međunarodnog krivičnog suda

Član 17.

Ministarstvo može odložiti izvršenje zahteva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu, kada to nalaže:

- 1) interes krivičnog postupka koji se vodi u Republici Srbiji za krivično delo obuhvaćeno zahtevom,
- 2) zaštita nacionalnih interesa i bezbednosti Republike Srbije,
- 3) izjavljeni prigovor nenadležnosti ili nedopuštenosti pokretanja i vođenja krivičnog postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom.

Odlaganje izvršenja zahteva za pružanje pravne pomoći može trajati najduže do pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka koji se vodi u Republici Srbiji za krivično delo obuhvaćeno zahtevom, ili dok se ne preduzmu potrebne mere za zaštitu nacionalnih interesa Republike Srbije odnosno dok se ne donese odluka o prigovoru nenadležnosti ili nedopuštenosti pokretanja i vođenja krivičnog postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom.

Konsultacije

Član 18.

Kada oceni da postoje stvarne ili pravne smetnje koje bi mogle onemogućiti ili otežati izvršenje zahteva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu, a naročito kada se radi o razlozima navedenim u članu 97. Statuta, državni organ o tome odmah obaveštava Ministarstvo, koje će obaviti konsultacije sa predstavnicima Međunarodnog krivičnog suda o načinu otklanjanja smetnji.

Na način propisan u stavu 1. ovog člana Ministarstvo će postupiti i kada na drugi način sazna za postojanje stvarnih ili pravnih smetnji za pružanje pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu.

Ustupanje krivičnog gonjenja Republici Srbiji

Član 19.

Kada Međunarodni krivični sud, u skladu sa Statutom i Pravilima o postupku i dokazima, ustupi Republici Srbiji krivično gonjenje za krivično delo iz člana 1. ovog zakona, nadležni javni tužilac će pred nadležnim sudom pokrenuti krivični postupak.

Optužni akt u slučaju iz stava 1. ovog člana zasniva se na dokazima sadržanim u prethodnoj optužbi Tužioca, odnosno na dokazima izvedenim u postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom, ali se može zasnivati i na drugim dokazima kojima raspolaže nadležni javni tužilac.

Krivični postupak u Republici Srbiji vodiće se prema pravilima domaćeg prava.

Dokazi koji su pribavljeni ili izvedeni od strane Međunarodnog krivičnog suda mogu se koristiti u krivičnom postupku u Republici Srbiji samo ukoliko su pribavljeni, odnosno izvedeni u skladu sa Statutom i Pravilima o postupku i dokazima i ako bi oni i inače mogli da se koriste u postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom.

Dokaze iz stava 4. ovog člana nadležni sud ocenjuje u skladu sa načelom slobodne ocene dokaza i prema svom slobodnom uverenju.

Predstavnici Međunarodnog krivičnog suda imaju pravo prisustvovanja svim stadijumima krivičnog postupka koji se vodi u Republici Srbiji, a nadležni sud im blagovremeno upućuje pozive za prisustvovanje pojedinim radnjama i glavnom pretresu.

Pravo prisustvovanja predstavnika Međunarodnog krivičnog suda ne može se ograničiti ni kada sud, u skladu sa pravilima Zakonika o krivičnom postupku, donese rešenje o isključenju javnosti sa glavnog pretresa. U tom slučaju, predstavnici Međunarodnog krivičnog suda se posebno upozoravaju na dužnost da kao tajnu čuvaju sve što su na takvom pretresu saznali.

Pravo prisustvovanja predstavnika Međunarodnog krivičnog suda dokaznim radnjama koje se preduzimaju pre početka glavnog pretresa ili van glavnog pretresa može se ograničiti u slučaju da nadležni sud usled objektivnih teškoća ne može blagovremeno da obavesti predstavnike Međunarodnog krivičnog suda o radnji u odnosu na koju postoji opasnost od odlaganja.

Vlada može sa Međunarodnim krivičnim sudom zaključiti poseban sporazum, kojim će se detaljnije urediti sva pitanja koja su u vezi sa ustupanjem krivičnog gonjenja Republici Srbiji od strane Međunarodnog krivičnog suda.

IV LIŠENJE SLOBODE, PRITVOR I PREDAJA OKRIVLJENOG

Zahtev Međunarodnog krivičnog suda za lišenje slobode okrivljenog i njegovu predaju ili za privremeno lišenje slobode okrivljenog

Član 20.

Zahtev Međunarodnog krivičnog suda za lišenje slobode okrivljenog i njegovu predaju ili za privremeno lišenje slobode okrivljenog koji se nalazi na teritoriji Republike Srbije ili za koga Međunarodni krivični sud smatra da je na teritoriji Republike Srbije, dostavlja se Ministarstvu.

Ministarstvo je dužno da u roku od 8 dana od dana prijema zahteva iz stava 1. ovog člana utvrdi da li zahtev sadrži podatke i dokumentaciju u skladu sa članom 91, odnosno 92. Statuta.

Ako utvrdi da zahtev iz stava 1. ovog člana ne sadrži propisane podatke i dokumentaciju, a posebno podatke koji su potrebni za utvrđivanje identiteta okrivljenog, Ministarstvo će vratiti zahtev Međunarodnom krivičnom sudu sa uputstvom da se zahtev dopuni, odnosno da se njegovi nedostaci otklone.

Obavezna odbrana u postupku predaje okrivljenog

Član 21.

Okrivljeni čiju predaju zahteva Međunarodni krivični sud mora imati branioca od prvog saslušanja i tokom celokupnog trajanja postupka predaje.

Ako okrivljeni sam ne obezbedi branioca u roku od tri časa otkada je poučen o tom svom pravu ili ako izjavi da neće uzeti branioca, predsednik nadležnog suda mu postavlja branioca po službenoj dužnosti iz reda advokata po redosledu sa spiska koji dostavlja nadležna advokatska komora.

Stranke u postupku predaje i nadležni sud

Član 22.

Stranke u postupku predaje su okrivljeni čija se predaja traži i nadležni javni tužilac.

Predstavnik Međunarodnog krivičnog suda ima pravo prisustvovanja svim radnjama u postupku predaje, ali nema svojstvo stranke u postupku.

Za odlučivanje u postupku predaje nadležan je Viši sud u Beogradu.

Lišenje slobode okrivljenog

Član 23.

Ministarstvo bez odlaganja dostavlja policiji zahtev Međunarodnog krivičnog suda da se okrivljeni liši slobode.

Policija je dužna da postupi po zahtevu Međunarodnog krivičnog suda i liši slobode okrivljenog, te ga bez odlaganja sprovede nadležnom istražnom sudiji.

Okrivljeni lišen slobode u smislu stava 1. ovog člana ima sva prava koja u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku ima lice lišeno slobode.

Ako se okrivljeni krije ili se nalazi u bekstvu, policija preduzima sve potrebne mere da ga pronađe i liši slobode, te sprovede nadležnom istražnom sudiji.

O skrivanju ili bekstvu okrivljenog policija bez odlaganja obaveštava nadležnog javnog tužioca, koji može predložiti istražnom sudiji donošenje naredbe o izdavanju poternice.

Postupak pred istražnim sudijom

Član 24.

Nadležni istražni sudija kome je doveden okrivljeni lišen slobode (član 23. stav 2), okrivljenog će obavestiti o njegovim pravima, a potom će ga, u skladu sa odredbama Zakonika o krivičnom postupku, saslušati o okolnostima iz zahteva Međunarodnog krivičnog suda.

Ako istražni sudija ustanovi da je okrivljeni lice na koje se odnosi zahtev Međunarodnog krivičnog suda, odrediće mu pritvor rešenjem.

Protiv rešenja iz stava 2. ovog člana, okrivljeni i njegov branilac mogu u roku od 24 časa od prijema rešenja izjaviti žalbu o kojoj rešava nadležno veće.

Pritvor određen rešenjem istražnog sudije može trajati najduže mesec dana, a odlukom nadležnog veća može se produžiti najviše za dva meseca, na obrazloženi predlog javnog tužioca.

Istražni sudija prilikom saslušanja posebno utvrđuje da li okrivljeni pristaje da dobrovoljno pristupi Međunarodnom krivičnom sudu. Ako okrivljeni to potvrdi u posebnoj ispravi, te se istovremeno odrekne svih pravnih lekova u postupku predaje, istražni sudija će rešenje o pritvoru doneti samo ako za to postoji neki od razloga utvrđenih Zakonikom o krivičnom postupku. U suprotnom, okrivljeni se pušta na slobodu uz određivanje jemstva, zabrane napuštanja boravišta, odnosno drugih mera za obezbeđenje prisustva okrivljenog i za nesmetano vođenje krivičnog postupka propisanih Zakonikom o krivičnom postupku

O pristanku okrivljenog istražni sudija odmah obaveštava Ministarstvo, koje preduzima potrebne mere da okrivljeni bez odlaganja pristupi Međunarodnom krivičnom sudu.

Puštanje na slobodu okrivljenog koji je privremeno lišen slobode

Član 25.

Kada donese rešenje o pritvoru na osnovu zahteva Međunarodnog krivičnog suda za privremeno lišenje slobode okrivljenog, u skladu sa članom 92. Statuta, istražni sudija o tome odmah obaveštava Ministarstvo.

Ako Međunarodni krivični sud u roku određenom Pravilima o postupku i dokazima ne dostavi zahtev za predaju okrivljenog iz stava 1. ovog člana ili ne dostavi potrebne dokaze i dokumentaciju, rešenje o određivanju pritvora prestaje da važi. Ministarstvo o tome odmah obaveštava istražnog sudiju, koji bez odlaganja donosi odluku o puštanju na slobodu okrivljenog.

Odlučivanje o zahtevu Međunarodnog krivičnog suda

Član 26.

O zahtevu za predaju okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu odlučuje nadležno veće.

Okrivljenog veće upoznaje sa zahtevom Međunarodnog krivičnog suda i optužbom pred tim sudom i saslušava ga, shodnom primenom Zakonika o krivičnom postupku, o krivičnom delu koje mu se stavlja na teret te o svim drugim okolnostima bitnim za odlučivanje o zahtevu.

Veće prilikom saslušanja obavezno postupa na način utvrđen članom 24. stav 5. ovog zakona.

Veće donosi rešenje o predaji okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu, kada utvrdi:

- 1) da se zahtev odnosi na okrivljenog protiv kojeg se vodi postupak predaje, te da je potvrđen identitet okrivljenog,
- 2) da su ispunjeni uslovi iz člana 91. Statuta koji se odnose na sadržinu zahteva,
- 3) da se protiv okrivljenog vodi krivični postupak za krivično delo koje je u nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda,

4) da ne postoje smetnje za predaju okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu.

Kada je u Republici Srbiji već započeo krivični postupak protiv okrivljenog u pogledu koga se od strane Međunarodnog krivičnog suda zahteva predaja, a takav zahtev je Republici Srbiji upućen nakon započetog krivičnog postupka, rešenje o predaji može se doneti samo ako su ispunjeni uslovi iz člana 17. Statuta.

Ukoliko veće utvrdi da nisu ispunjene pretpostavke iz stava 4. ovog člana, donosi rešenje kojim se odbija zahtev za predaju okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu.

Posle donošenja rešenja o zahtevu Međunarodnog krivičnog suda, pritvor može trajati najduže do predaje okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu, odnosno do pravnosnažnosti rešenja kojim je zahtev odbijen, u okviru Ustavom i zakonom predviđenog vremena.

Žalba protiv rešenja o zahtevu Međunarodnog krivičnog suda

Član 27.

Protiv rešenja iz člana 26. stav 4. ovog zakona žalbu mogu izjaviti okrivljeni i njegov branilac, a protiv rešenja iz člana 26. stav 6. ovog zakona, nadležni javni tužilac.

Žalba iz stava 1. ovog člana može se izjaviti u roku od tri dana od dana prijema rešenja i ista odlaže izvršenje rešenja.

O žalbi iz stava 1. ovog člana odlučuje veće neposredno višeg suda sastavljeno od pet sudija.

Veće može žalbu okrivljenog i njegovog branioca odbaciti kao nedozvoljenu ili neblagovremenu, odbiti kao neosnovanu ili je usvojiti, kada svojim rešenjem preinačuje rešenje iz člana 26. stav 4. ovog zakona, te donosi rešenje kojim se odbija zahtev za predaju lica Međunarodnom krivičnom sudu.

Veće može žalbu javnog tužioca odbiti kao neosnovanu ili je usvojiti, kada svojim rešenjem preinačuje rešenje iz člana 26. stav 6. ovog zakona, te donosi rešenje o predaji okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu.

Izvršnost rešenja o predaji

Član 28.

Rešenje o predaji okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu može se izvršiti kada postane pravnosnažno i kada nema smetnji za njegovo izvršenje.

Ministar nadležan za pravosuđe može privremeno odložiti izvršenje rešenja o predaji okrivljenog, kada je to neophodno zbog bolesti okrivljenog ili iz drugih opravdanih razloga.

Dostavljanje rešenja o predaji

Član 29.

Pravnosnažno i izvršno rešenje o predaji okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu dostavlja se Ministarstvu, koje ga prosleđuje Međunarodnom krivičnom sudu.

Rešenje iz stava 1. ovog člana Ministarstvo dostavlja policiji radi njegovog izvršenja.

Predaja okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu

Član 30.

Predaju okrivljenog Međunarodnom krivičnom sudu sprovodi policija.

V IZVRŠENJE ODLUKA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA

Opšta pravila izvršenja odluka Međunarodnog krivičnog suda

Član 31.

Republika Srbija će u dobroj veri izvršavati presude i druge odluke Međunarodnog krivičnog suda.

U postupku izvršenja odluka iz stava 1. ovog člana nadležni državni organi primenjuju Statut i druge propise koji su izvori prava u postupku pred Međunarodnim krivičnim sudom ili u vezi sa njim, kao i odgovarajuća pravila domaćeg prava.

O postojanju stvarnih ili pravnih smetnji za izvršenje odluka iz stava 1. ovog člana, Republika Srbija bez odlaganja obaveštava Međunarodni krivični sud, radi konsultacija o daljem postupanju.

Izvršenje kazne zatvora izrečene presudom Međunarodnog krivičnog suda

Član 32.

Republika Srbija omogućice izvršenje kazne zatvora izrečene presudom Međunarodnog krivičnog suda u odgovarajućim ustanovama u Republici Srbiji, na osnovu posebnog sporazuma između Republike Srbije i Međunarodnog krivičnog suda.

Kazna zatvora iz stava 1. ovog člana izvršava se u skladu sa propisima Republike Srbije, ako posebnim sporazumom nije drukčije određeno.

Troškove izvršenja kazne zatvora iz stava 1. ovog člana snosi Međunarodni krivični sud, ako posebnim sporazumom nije drukčije određeno.

Izvršenje novčane kazne, odluke o zapleni imovine osuđenog i novčanom obeštećenju žrtve krivičnog dela

Član 33.

Kada Međunarodni krivični sud zahteva od Republike Srbije izvršenje odluke o novčanoj kazni, zapleni imovine osuđenog ili novčanom obeštećenju žrtve krivičnog dela iz člana 1. ovog zakona, postupak izvršenja sprovodi sud u Republici Srbiji nadležan za izvršenje, u skladu sa zakonom.

Ako postupak izvršenja nije sproveden, u potpunosti ili delimično, zbog toga što u imovini dužnika nema sredstava podobnih da budu predmet izvršenja ili iz drugih razloga predviđenih zakonom, nadležni izvršni sud o tome izveštava Ministarstvo.

O smetnjama iz stava 2. ovog člana Ministarstvo bez odlaganja obaveštava Međunarodni krivični sud, radi konsultacija o daljem postupanju.

VI IMUNITET I SLOBODAN PROLAZ PREKO TERITORIJE REPUBLIKE SRBIJE

Sporazum o imunitetu i privilegijama

Član 34.

Sudije, Tužilac, zamjenici Tužioca, Sekretar, zamjenici Sekretara, osoblje kancelarije Tužioca i Sekretara Međunarodnog krivičnog suda, kada na teritoriji Republike Srbije obavljaju zadatke od interesa za Međunarodni krivični sud, poseduju imunitet u skladu sa sporazumom o imunitetu i privilegijama zaključenim između Republike Srbije i Međunarodnog krivičnog suda.

Slobodan prolaz preko teritorije Republike Srbije

Član 35.

Nadležni državni organi će na zahtev Međunarodnog krivičnog suda obezbediti slobodan prolaz licima koja putuju preko teritorije Republike Srbije, a koja rade za Međunarodni krivični sud ili čija je delatnost od značaja za Međunarodni krivični sud.

Kada je to potrebno zbog okolnosti slučaja, nadležni državni organi će licima iz stava 1. ovog člana obezbediti i odgovarajuću policijsku ili drugu pratnju.

VII UČESTVOVANJE REPUBLIKE SRBIJE U RADU MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA

Predstavnik Republike Srbije u Skupštini država članica

Član 36.

Predstavnik Republike Srbije u Skupštini država članica, kao i zamenika predstavnika, određuje Vlada.

Pored predstavnika Republike Srbije i njegovog zamenika, u radu Skupštine država članica mogu učestvovati istaknuti stručnjaci za međunarodno krivično pravo.

U skladu sa Statutom i drugim propisima Međunarodnog krivičnog suda, Vlada se stara o učestvovanju predstavnika Republike Srbije u radu drugih tela Međunarodnog krivičnog suda.

Učestvovanje Republike Srbije u izboru sudija Međunarodnog krivičnog suda

Član 37.

Kada se izbor sudija Međunarodnog krivičnog suda ili službenika tog Suda obavlja na predlog država članica, Vlada će, ako smatra da Republika Srbija treba da predloži kandidata, objaviti javni oglas, kojim će pozvati zainteresovana lica koja ispunjavaju tražene uslove da se u određenom roku jave.

Vlada sprovodi postupak izbora prijavljenih kandidata na način koji obezbeđuje uvid javnosti u kriterijume izbora, način rangiranja kandidata i sve druge činioce od značaja za nepristrasan izbor.

Ako je Statutom ili drugim propisom Međunarodnog krivičnog suda predviđen poseban način sprovođenja postupka za izbor lica iz stava 1. ovog člana, Vlada će izbor sprovesti na tako propisan način i uz shodnu primenu propisa Republike Srbije.

Vlada će posebnim oglasom, ako to smatra opravdanim, o predstojećem izboru sudija Međunarodnog krivičnog suda obavestiti javnost i kada se kandidati sami neposredno prijavljuju Međunarodnom krivičnom sudu.

Stručne i administrativno-tehničke poslove za potrebe Vlade, u okviru učešća Republike Srbije u radu Međunarodnog krivičnog suda, obavlja Ministarstvo.

VIII TROŠKOVI SARADNJE I UČESTVOVANJE REPUBLIKE SRBIJE U FINANSIRANJU MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA

Troškovi saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom

Član 38.

Troškove saradnje sa Međunarodnim krivičnim sudom, u skladu sa odredbama člana 100. Statuta, snosi Međunarodni krivični sud, ako sporazumom između Republike Srbije i Međunarodnog krivičnog suda nije drukčije predviđeno.

Uobičajeni troškovi postupanja po zahtevu Međunarodnog krivičnog suda na teritoriji Republike Srbije i troškovi koji nastanu zbog primene zakonodavstva Republike Srbije isplaćuju se iz budžeta Republike Srbije.

Učestvovanje Republike Srbije u finansiranju Međunarodnog krivičnog suda

Član 39.

Finansijska sredstva kojima Republika Srbija doprinosi radu Međunarodnog krivičnog suda, Skupštine država članica i drugih tela povezanih sa Međunarodnim krivičnim sudom, obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Finansijska sredstva iz stava 1. ovog člana određuju se u obimu i na način utvrđen sporazumom između Republike Srbije i Međunarodnog krivičnog suda.

Sporazum iz stava 2. ovog člana prevashodno se zasniva na kriterijumima Organizacije Ujedinjenih Nacija koji se odnose na finansijski doprinos država članica budžetu Organizacije Ujedinjenih Nacija.

IX PRELAZNA ODREDBA

Nadležnost sudova

Član 40.

Do početka rada Vrhovnog kasacionog suda, Ministarstvo pribavlja mišljenje iz člana 10. stav 3. ovog zakona od Vrhovnog suda Srbije.

Do početka rada Višeg suda u Beogradu, nadležnosti tog suda propisane članom 22. stav 3. ovog zakona, vrši Okružni sud u Beogradu.

X ZAVRŠNA ODREDBA

Stupanje na snagu zakona

Član 41.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".